

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/293/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811207453
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3811207453.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a členiek JUDr. Emílie Zimovej a JUDr. Márie Vrtochovej v právnej veci navrhovateľa: Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., so sídlom v Žiline, ul. Republiky 5, IČO: 36 442 151, zastúpeného Mgr. Pavlom Karmanom, advokátom v Žiline, Veľká Okružná 26A proti odporcovi: Y. C., bytom M. A., C.. Y. XXX/XX, zastúpeného JUDr. Michalom Vikolinským, advokátom vo Zvolene, Nám. SNP 17/29, o zaplatenie sumy 559,55 eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 29. mája 2013, č.k. 5C/79/2012 -136, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Odporca je **p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 53,20 eur na účet jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 170,21 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 18.03.2010 až do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 130,43 eur a iných trov v sume 13,12 eur na účet právneho zástupcu JUDr. Michala Vikolinského do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V rozhodnutí konštatoval, že po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh bol podaný dôvodne len sčasti. V konaní bolo nepochybne preukázané, že odporca bol odberateľom elektriky v odbernom mieste v F. na I. I. R./X. Vzhľadom k tomu, že odporca riadne neuhradil cenu za elektriku, došlo dňa 16.02.2010 k jeho odpojeniu. Dňa 22.02.2010 bolo kontrolou zistené, že na hlavnom ističi došlo k odstráneniu plomby a svojvoľnému zapojeniu do elektriky. Okrem protokolu o zistení neoprávneného odberu elektrickej energie o tom svedčí aj predložená fotodokumentácia zo strany navrhovateľa. Kontrolu pre navrhovateľa vykonala spoločnosť SSE - Metrológia s.r.o., so sídlom v Žiline, Škultétyho 76, a to na základe vykonávacej zmluvy na dodávku služieb zo dňa 15.12.2009. Za tieto úkony si uvedená spoločnosť fakturovala sumu 160,65 eur (s DPH) v rámci faktúry č. 4109900026. Uvedenú sumu navrhovateľ uhradil dňa 07.03.2010. Odstránenie plomby na hlavnom ističi je v zmysle § 39 ods. 1 písm. c) zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike považované za neoprávnený odber elektriky. V zmysle ust. § 39 ods. 2 citovaného zákona je odberateľ povinný uhradiť navrhovateľovi skutočne vzniknutú škodu. V danom prípade ide o objektívnu zodpovednosť za škodu spôsobenú neoprávneným odberom elektriky, súd preto neskúmal zavinenie odporcu (t.j. či práve odporca odstránil plombu na meracom zariadení). Svoju zodpovednosť v konaní odporca ani nenamietal a uznal nárok navrhovateľa v časti o zaplatenie sumy 9,56 eur, čo predstavuje hodnotu odobratej elektriky v období od 17.02.2010 do 22.02.2010. Navrhovateľ si však vyúčtoval nárok celkom vo výške 559,55 eur. Tento nárok pozostáva z ceny skutočne odobratej elektriky vo výške 9,56 eur a zisťovacieho poplatku v sume 549,99 eur. Nárok

na zaplataenie sumy 549,99 eur odporca v konaní namietal. V konaní bolo preukázané, že navrhovateľ v súvislosti so zisťovaním neoprávneného odberu električky v odbernom mieste v F. na I. I. XY/X v zmysle § 1 ods. 5 vyhl. č. 154/2005 Z.z. vynaložil sumu 160,65 eur spoločnosti SSE - Metrológia s.r.o. Vyplýva to z faktúry č. 4109900026, výpisu z účtu spoločnosti SSE - Metrológia s.r.o. a vyjadrenia tejto spoločnosti zo dňa 27.05.2013 (č. I. 127 spisu). Súd prvého stupňa preto považoval nárok navrhovateľa aj v tejto časti za dôvodný. Okrem uvedenej sumy si navrhovateľ uplatňoval aj nárok na zaplataenie sumy 389,34 eur ako ďalšej časti, tzv. zisťovacieho poplatku. Podľa jeho vyjadrenia výška poplatku bola vypočítaná v zmysle metodického pokynu č. 8/2006 tak, že celkové náklady spojené so všetkými kontrolami, vykonanými v období roku, sa vydělili počtom zistených neoprávnených odberov. V tejto časti súd návrh navrhovateľa nepovažoval za dôvodný. Navrhovateľ má voči odporcovi nárok na zaplataenie nákladov spojených so zisťovaním neoprávneného odberu električky, za ktorý odporca zodpovedá. V konaní si však navrhovateľ uplatnil nárok na zaplataenie sumy, ktorá predstavuje priemer nákladov, ktoré vznikli v súvislosti so všetkými uskutočnenými kontrolami za obdobie roku na rôznych odberných miestach. Nejde teda o náklady, ktoré vznikli v priamej príčinnej súvislosti so zisťovaním neoprávneného odberu u odporcu. Predpokladom nároku na náhradu škody pritom je, okrem protiprávneho úkonu (odstránenie plomby na hlavnom ističi) a vzniknutej škody (neoprávnený odber), aj príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou. V časti o zaplataenie sumy 389,34 eur navrhovateľ takúto príčinnú súvislosť nepreukázal, preto v tejto časti jeho nárok považoval za nedôvodný, a v tejto časti ho zamietol. Odporca nárok navrhovateľa (v časti o zaplataenie 9,56 eur a 160,65 eur) nezaplatal riadne a včas, preto sa s plnením dostal do omeškania. Navrhovateľovi preto vznikol nárok aj na zaplataenie úroku z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z. Odporca sa dostal do omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry č. 2010 2320 031000056, t.j. od 18.03.2010. K tomuto dňu bol úrok z omeškania vo výške 9 % ročne. Na základe všetkých uvedených skutočností preto súd prvého stupňa rozhodol tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 170,21 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 18.03.2010 až do zaplataenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti nárok navrhovateľ ako nedôvodný zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. Navrhovateľ sa v konaní domáhal zaplataenia sumy 559,55 eur, priznaná mu bola suma 170,21 eur. Jeho úspech v konaní potom predstavuje 30,42 %, odporca bol úspešný v 69,58 %. Prevažný úspech v konaní mal teda odporca a jeho čistý úspech predstavuje 39,16 % (69,58 % - 30,42 %). Odporcovi vznikli v konaní trovy v súvislosti so zaplataením súdneho poplatku za podaný odpor proti platobnému rozkazu v sume 33,50 eur a trovy právneho zastúpenia v sume 333,08 eur (4 úkony právnej pomoci po 36,52 eur, 2 x paušál po 7,63 eur, 2 x paušál po 7,81 eur, náhrada za stratu času za 12 polhodín po 13,01 eur 156,12 eur). 39,16 % zo sumy 33,50 eur predstavuje sumu 13,12 eur a 39,16 % zo sumy 333,08 eur je 130,43 eur. V takejto výške súd odporcovi náhradu trov konania aj priznal.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prostredníctvom právneho zástupcu odporcu, v ktorom žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že ho zaviazne na zaplataenie sumy 9,56 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 18.03.2010 až do zaplataenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku návrh zamietne. V odvolaní namietal, že navrhovateľ si tzv. zisťovací poplatok fakturuje, resp. uplatňuje bez toho, aby na výpočet zisťovacieho poplatku bola opora v platnom zákone o energetike, resp. vykonávacích vyhláškach, pričom v konaní navrhovateľ svoj nárok odvodzoval od metodických pokynov ako interných predpisov spoločnosti. Vyfakturované náklady spoločnosťou SSE - Metrológia s.r.o. nie sú žiadnym spôsobom verifikovateľné a nepredstavujú len náklady za neoprávnený odber, ale aj zisk s touto činnosťou súvisiaci. Kontrola jedného odberného miesta v sume 46 eur + DPH je neprimeraná skutočným nákladom a položka - riešenia NO „KOM" v sume 87 eur + DPH predstavuje duplicitné náklady, keďže „riešenie" neoprávneného odberu vykonával navrhovateľ, teda iná spoločnosť, ako SSE - Metrológia s.r.o., a to od samotnej fakturácie až po uplatnenie nároku v súdnom konaní. Poukazoval na § 39 ods. 2 zák. č. 656/2004 Z. z. o energetike, v znení účinnom do 31.08.2012, podľa ktorého je povinný uhradiť skutočne vzniknutú škodu. V ostatných ustanoveniach zákona o energetike nie je žiadna zmienka alebo odkaz na spôsob výpočtu zisťovacieho poplatku, resp. jeho definícia. Vyhláškou Ministerstva hospodárstva SR č. 154/2005 Z.z. sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom električky, pričom podľa § 1 ods. 5 vyhlášky vypočítaná škoda sa zvýši o náklady spojené so zisťovaním neoprávneného odberu električky, pričom vyššie uvedená vyhláška je od 01.09.2012 zrušená. Citovaná vyhláška neuvádza ani spôsob výpočtu nákladov, ani aké náklady možno považovať za samotné náklady spojené so zisťovaním neoprávneného odberu. Ďalej namietal, že podľa odvolaním napadnutého výroku rozsudku má zaplatiť navrhovateľovi úroky z

omeškania od 18.03.2010 v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z., a to odo dna nasledujúceho po splatnosti faktúry, je však názoru, že sa dostal do omeškania so zaplatením sumy 9,56 eur, a to od 18.03.2010, však pokiaľ ide o sumu 160,65 eur, tak pri jej zaplatení sa nemohol dostať do omeškania z dôvodu, že výšku nákladov spojených so zisťovaním neoprávneného odberu sa dozvedel nie z vyššie uvedenej faktúry, ale až z rozsudku súdu prvého stupňa, a preto sa v prípade zaplatenia sumy 160,65 eur nemohol dostať do omeškania skôr, ako súd vo veci rozhodol.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril navrhovateľ, v ktorom žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania. Vo vyjadrení uviedol, že rozhodnutie prvostupňového súdu považuje za vecne i právne správne, pričom súd správne vyhodnotil dôkazy predložené v konaní. Z vykonaných dôkazov jednoznačne vyplynulo, že odporca neoprávnené odoberal el. energiu na odbernom mieste: I. I. R., XXX XX F.. Uvedená skutočnosť ani nie je predmetným odvolaním zo strany odporcu spochybňovaná. S poukazom na uvedené je zrejmá zodpovednosť odporcu za škodu, ktorá jemu v súvislosti s predmetným neoprávneným odberom vznikla. Čo sa týka výšky škody, ktorej zaplatenie žiadal, uviedol, že táto bola jednoznačne zdôvodnená a preukázaná v prvostupňovom konaní, pričom škoda bola vypočítaná v súlade s právnymi predpismi, platnými a účinnými v čase trvania neoprávneného odberu (neoprávnený odber trval v období od 17.02.2010 - 22.02.2010). Čo sa týka odporcom namietanej výšky nákladov spojených so zistením predmetného neoprávneného odberu, poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, podľa ktorých sa škoda v právnom zmysle definuje ako peniazmi vyjadriteľná ujma na majetku poškodeného, ktorú možno vyjadriť peňažným ekvivalentom, t. j. peniazmi (R 55/1971). S poukazom na uvedené rozhodnutie, ak potom odporca v podanom odvolaní uvádza, že právna úprava, platná a účinná v čase trvania neoprávneného odberu, nedefinuje spôsob výpočtu nákladov spojených s neoprávneným odberom el. energie, je zrejmé, že súd správne zaviazal odporcu na zaplatenie nákladov, ktoré jemu preukázateľne vznikli, a to v súvislosti s predmetným neoprávneným odberom. Z listu spoločnosti SSE - Metrológia s.r.o. je jednoznačne zrejmé, že vynaložil náklady v súvislosti s predmetným neoprávneným odberom, a to vo výške 135 eur bez DPH, t.j. 160,65 eur s DPH. Faktúrou, ktorú vystavila spoločnosť SSE - Metrológia s.r.o. v spojení s listom, jednoznačne preukázal, aké náklady v súvislosti s neoprávneným odberom, za ktorý nesie zodpovednosť odporcu, mu vznikli. Zaplatením predmetnej faktúry za úkony uskutočnené s predmetným neoprávneným odberom tak došlo na jeho strane k úbytku v majetkovej sfére. Pokiaľ odporca ďalej uvádza, že sa nemohol dostať do omeškania s celou výškou faktúry, t.j. tiež so sumou 160,65 eur, na zaplatenie ktorej bol zaviazaný rozsudkom, uviedol, že suma 160,65 eur bola súčasťou faktúry, ktorá bola odporcovi doručená.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v návaznosti na § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

Rozsudok súdu prvého stupňa v časti, v ktorej bol návrh zamietnutý a v časti, v ktorej súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť sumu 9,56 eur, odvolaním napadnutý nebol, a preto v tejto časti je rozhodnutie súdu prvého stupňa právoplatné a rozhodovaním odvolacieho súdu nedotknuté.

Odvolací súd preskúmaním zistil, že súd prvého stupňa vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vec po právnej stránke správne posúdil a v konečnom dôsledku aj správne vo veci rozhodol, keď odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 170,21 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 18.03.2010 až do zaplatenia. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvého stupňa mal aj odvolací súd za preukázané, že odporca bol odberateľom elektriky v odbernom mieste v F. na I. I./X, a keďže riadne neuhradil cenu za elektriku, došlo dňa 16.02.2010 k jeho odpojeniu. Kontrolou vykonanou pre navrhovateľa spoločnosť SSE - Metrológia s.r.o., a to na základe vykonávacej zmluvy na dodávku služieb zo dňa 15.12.2009, bolo dňa 22.02.2010 zistené, že na hlavnom ističi došlo k odstráneniu plomby a svojvoľnému zapojeniu do elektriky. Za tieto úkony si uvedená spoločnosť fakturovala sumu 160,65 eur (s DPH) v rámci faktúry č. 4109900026, pričom uvedenú sumu navrhovateľ uhradil dňa 07.03.2010. V danom prípade teda odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa mal za preukázané, že navrhovateľ

v súvislosti so zisťovaním neoprávneného odberu elektriky v predmetnom odbornom mieste vynaložil sumu 160,65 eur, ktorú zaplatil spoločnosti SSE - Metrológia s.r.o., čo bolo jednak preukázané faktúrou č. 4109900026, výpisom z účtu spoločnosti SSE - Metrológia s.r.o., ako i vyjadrením tejto spoločnosti zo dňa 27.05.2013.

Odvolačný súd konštatuje, že predpokladom nároku na náhradu škody je, okrem protiprávneho úkonu (odstránenie plomby na hlavnom ističi) a vzniknutej škody (neoprávnený odber), aj príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou. V danom prípade išlo o náklady, ktoré vznikli v priamej príčinnej súvislosti so zisťovaním neoprávneného odberu u odporcu, pričom v tejto časti o zaplatenie sumy 160,65 eur navrhovateľ takúto príčinnú súvislosť aj preukázal, preto aj odvolací súd v tejto časti jeho nárok považoval za dôvodný.

Čo sa týka námietky odporcu, že Vyhláška Ministerstva hospodárstva SR č. 154/2005 Z.z., ktorou sa ustanovoval spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny a podľa § 1 ods. 5 tejto vyhlášky vypočítaná škoda sa zvýšila o náklady spojené so zisťovaním neoprávneného odberu elektriny, že táto je od 01.09.2012 zrušená, odvolací súd konštatuje, že je síce pravdou, že zákon č. 656/2004 Z.z. spolu s vyhláškou Ministerstva hospodárstva SR č. 154/2005 Z.z. bol zákonom č. 251/2012 Z.z. s účinnosťou od 01.09.2012 zrušený, avšak v zmysle ust. § 96 ods. 2 uvedeného zákona konania začaté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Vzhľadom na vyššie uvedené bola teda navrhovateľovi škoda priznaná v súlade s právnymi predpismi platnými a účinnými v čase trvania neoprávneného odberu (neoprávnený odber trval v období od 17.02.2010 -22.02.2010), ako i v čase začatia konania.

Súd prvého stupňa rozhodol správne aj povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi zo sumy 170,21 eur úrok z omeškania, a to vo výške 9 % od 18.03.2010 až do zaplatenia, nakoľko odporca nárok navrhovateľa (v časti o zaplatenie 9,56 eur a 160,65 eur) nezaplatil riadne a včas, preto sa s plnením dostal do omeškania. Navrhovateľovi preto vznikol nárok aj na zaplatenie úroku z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z. Odporca sa dostal do omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry č. 2010 2320 031000056, t.j. od 18.03.2010, pričom k tomuto dňu bol úrok z omeškania vo výške 9 % ročne.

Čo sa týka námietky odporcu, uvádzanú v odvolaní, že pokiaľ ide o sumu 160,65 eur, tak pri jej zaplatení sa nemohol dostať do omeškania z dôvodu, že výšku nákladov spojených so zisťovaním neoprávneného odberu sa dozvedel nie z vyššie uvedenej faktúry, ale až z rozsudku súdu prvého stupňa, túto považoval odvolací súd za neopodstatnenú, nakoľko suma 160,65 eur bola súčasťou faktúry č. 2010 2320 031000056, ktorá bola odporcovi riadne doručená, teda sa o nej rovnako dozvedel, ako o sume 9,56 eur.

Súd prvého stupňa rozhodol správne i o náhrade trov konania, a preto sa v tejto časti odvolací súd stotožňuje s odôvodnením súdu prvého stupňa, tak ako to predpokladá ust. § 219 ods. 2 O.s.p.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvého stupňa v predmetnej veci dostatočne zistil skutkový stav a správne vec právne posúdil, preto odvolací súd nepovažoval námietky odporcu, uvádzané v odvolaní, za opodstatnené, a rozsudok prvostupňového súdu potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému navrhovateľovi boli priznané trovy odvolacieho konania za 1 úkon právnej pomoci 36,52 eur + režijný paušál 7,81 eur, DPH 20 %, spolu 53,20 eur, k náhrade ktorých bol zaviazaný odporca, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.